

การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทย

The Use of Changed Pronunciation of English Loan Words in Thai

รัชตพล ชัยเกียรติธรรม

Ratchataphol Chaikiattitham

สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ

Corresponding author, E-mail : meebearxiong@gmail.com

สาระสังเขป

การใช้คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงในภาษาไทยเกิดจากระบบหน่วยเสียงในภาษาไทยกับคำยืมมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการแปรหน่วยเสียงคำยืมในภาษาไทยทั้งพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ตามระบบหน่วยเสียงในภาษาไทย ทำให้ภาษาไทยมีวงศัพท์และความหมายเพิ่มเติมจากคำยืมแปรหน่วยเสียงมากขึ้น

คำสำคัญ : คำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียง ; คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทย

SUMMARY

The use of changed pronunciation of English loan words in Thai causes of different between loan words and Thai pronunciation system, thus there are changed pronunciation of English loan words in Thai, such as initial consonants, vowels, final consonants and tones following Thai pronunciation system. So, there are many vocabularies and meanings in Thai from changed pronunciation of English loan words.

Keywords : Changed Pronunciation of English Loan Words ; English Loan Words in Thai

บทนำ

คงไม่มากเกินความเป็นจริงที่จะกล่าวว่า จำนวนคำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยอาจมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และคงไม่น้อยเกินความเป็นจริงที่จะกล่าวว่า จำนวนผู้ใช้ภาษาไทยอาจจะใช้คำภาษาอังกฤษมากขึ้นในอนาคต จึงอาจกล่าวได้ว่า คำยืมภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ปรากฏอยู่ในภาษาไทยมากที่สุด หากไม่นับรวมภาษาบาลี-สันสกฤต ตามที่อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ [18] และวิไลศักดิ์ กิ่งคำ [16] ต่างมีความเห็นคล้ายกันสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่อภาษาไทยอย่างมาก รองจากภาษาบาลี-สันสกฤต และนับวันจะเพิ่มพูนความสำคัญขึ้นตามลำดับ เพราะประเทศต่าง ๆ ได้ยกภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล และใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ทำให้ผู้ใช้ภาษาไทยในปัจจุบันนิยมใช้ภาษาอังกฤษกันอย่างแพร่หลาย จึงมีคำภาษาอังกฤษปรากฏในภาษาไทยเป็นจำนวนมาก และในปัจจุบันกระบวนการยืมคำภาษาอังกฤษก็ยังคงดำเนินอยู่อย่างไม่รู้จบ

จริง ๆ แล้วคำยืมภาษาอังกฤษเริ่มมีใช้ในประเทศไทย ตั้งแต่สมัยอดีต จากหลักฐานการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาไทยที่เป็นลายลักษณ์อักษรพบในสนธิสัญญาทางการค้าระหว่างอังกฤษกับไทย ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. 2369 [17] และเริ่มเห็นเด่นชัดขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวที่พระองค์ทรงสนพระทัยศึกษาภาษาอังกฤษจากมิชชันนารี ดังในพระราชหัตถเลขาของพระองค์ว่า

“เมื่อแรกได้ยินหรือรับความรู้ของชาวยุโรป ก็ได้ได้เสียงคัดค้านวิฆานัน ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ดาราศาสตร์ วิชาวัดเวลา วิชาเดินเรือ และ เคมีสตรี” [3]

ต่อมารัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เสด็จประพาสยุโรปถึง 2 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2440 และ พ.ศ. 2450 ทำให้พระราชนิพนธ์เรื่อง “ไกลบ้าน” ปรากฏคำยืมภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ดังนี้

“เมื่อกินข้าวแล้วได้พาดูห้องในคาเซอล (Castle :ปราสาท) ของเขา มีเฟอร์นิเจอร์(Furniture:เฟอร์นิเจอร์)ที่เป็นของโบราณแลเครื่องใช้โบราณ” ([4])

นอกจากนี้ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวยังทรงแปล “ตำราขับข้าวฝรั่ง” ก็ปรากฏการใช้คำยืมภาษาอังกฤษเช่นกัน

ต้มแมกโรนี (Macaroni : มักกะโรนี) ๑ ใน ๔ ของปอนด์ (pound) ในน้ำเกลือ รินน้ำแห้งแล้วลงหม้อต้มซอส (sauce)กับเนย ๒ ออนซ์ (Ounce : ออนซ์) (จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, 2545 : 108)

จากตัวอย่างลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษในอดีตดังกล่าว นิตยา กาญจนวรรณ [7] กล่าวว่า เป็นการยืมแบบการดัดแปลงเสียง เป็นการเทียบเสียงอังกฤษเข้ากับเสียงไทยโดยไม่สนใจว่าความหมายตรงกับคำเดิมหรือไม่ เช่น สถานี (Station) กะปิตัน (Captain) ตะลึปแก่ป (Telegraph) เป็นต้น ดังนั้นลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษแบบ “แปรหน่วยเสียง” ถือเป็นลักษณะการใช้คำยืมที่มีมาตั้งแต่สมัยอดีต และยังคงปรากฏในภาษาไทยจวบจนปัจจุบัน เนื่องจากระบบเสียงคำยืมบางคำไม่มีในระบบเสียงภาษาไทย จึงทำให้เกิดการแปรหน่วยเสียงคำยืมในภาษาไทย นอกจากนี้ราชบัณฑิตยสถาน[13] ได้กำหนดขอบเขตและการดำเนินงานว่าด้วยเรื่องการสะกดคำในพจนานุกรมคำใหม่ว่า “คำยืมที่มาจากภาษาต่างประเทศเขียนตามเสียงที่คนไทยส่วนใหญ่ออก” ฉะนั้นการเขียนคำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ในพจนานุกรมฯ ฉบับดังกล่าว รวมทั้งพจนานุกรมฉบับอื่น ๆ ของราชบัณฑิตยสถาน และสำนักพิมพ์มติชน อาจจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงการออกเสียงคำยืมของผู้ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ในยุคปัจจุบันได้เป็นอย่างดี แบ่งได้ดังนี้

1.แปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น เดิมคำยืมออกเสียงหน่วยพยัญชนะต้นเสียงหนึ่ง แต่ภาษาไทยใช้หน่วยเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียงอื่น แบ่งได้ดังนี้

1.1 แปรหน่วยเสียงหนึ่งเป็นอีกหน่วยเสียงหนึ่งในความหมายเดียวกัน แบ่งเป็น

1.1.1 เลือกใช้หน่วยเสียงใดหน่วยเสียงหนึ่งคำยืมนั้นมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเสียงหนึ่ง แต่ภาษาไทยใช้หน่วยเสียงพยัญชนะต้นแตกต่างจากคำยืม ซึ่งมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แบ่งได้ดังนี้

1) แปรหน่วยเสียง /t/ เป็นหน่วยเสียง “จ” หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /t/ ในภาษาอังกฤษคือ เสียงกัก อโฆชะ ปุ่มเหวือก [6] ส่วนเสียงพยัญชนะต้น “จ” หรือ “จร” คือ หน่วยเสียง /c/ เป็นหน่วยเสียงระเบิด ไม่ก้อง ไม่มีลม และเกิดที่เพดาน

แข็ง [1] เห็นได้ว่าเสียงที่เกิดของตัว /t/ ในภาษาอังกฤษและตัว “จ” ในภาษาไทย มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นของคำยืมในภาษาไทย ตัวอย่างดังนี้

“จ๊ีบ” (Tube) หมายถึง น. หลอดสำหรับรับของไหลเช่นลมหรือไอน้ำเป็นต้นให้ผ่านเข้าไป(ราชบัณฑิตยสถาน, 2556 : 330)

“จูน” (Tune) หมายถึง ก. ปรับแต่งเครื่องให้ทำงานได้พอดี, ปรับแต่งให้เข้า กัน, ปรับปรุงให้เหมาะสม (ใช้กับความคิด) [12]

แปรหน่วยเสียง /p/ เป็นหน่วยเสียง “ม”

หน่วยเสียงพยัญชนะต้น /p/ ในภาษาอังกฤษคือเสียงกัก อโฆษะ ริมฝีปาก [6] ส่วนเสียงพยัญชนะต้น “ม” หรือ “หม” คือ หน่วยเสียง /m/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะนาสิก ก้อง เกิดที่ริมฝีปาก ในการเปล่งเสียง ริมฝีปากจะปิดกักลมไว้ ลึนไก่อและเพดานอ่อนจะลดระดับลงมา ให้ลมออกไปทางจมูก [1] เห็นได้ว่าเสียงที่เกิดของตัว /p/ ในภาษาอังกฤษและตัว “ม” ในภาษาไทย มีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการแปรเสียงของคำยืมในภาษาไทย ตัวอย่างดังนี้

“มู่เล่” “โมเล่” (Pulley) หมายถึง น. ล้อหนักสำหรับหมุนถ่วงให้เครื่องยนต์เดินเรียบ, ล้อที่ติดกับสายพาน [8]

2) แปรหน่วยเสียง /dʒ/ เป็นหน่วยเสียง “ย” เสียง /dʒ/ เป็นเสียงกึ่งเสียดแทรก โฆษะ ฐานที่เกิดอยู่ส่วนหน้าของเพดานแข็ง (postalveolar) อยู่หลังปุ่มเหงือก [6] ส่วนเสียงพยัญชนะต้น “ย” คือ หน่วยเสียง /j/ เป็นหน่วยเสียงพยัญชนะครึ่งสระ ก้อง ที่เกิดเพดานแข็ง [1] ทั้งเสียง /dʒ/ ในภาษาอังกฤษและเสียง “ย” ในภาษาไทยมีลักษณะการออกเสียงที่แตกต่างกัน ทำให้เกิดการแปรเสียงของคำยืมในภาษาไทย โดยเสียง /dʒ/ ในภาษาอังกฤษ ออกเสียง “ย” และสะกดด้วยตัว y ในภาษาไทยทั้งหมด แบ่งได้ 3 ลักษณะดังนี้

3) หน่วยเสียง /dʒ/ สะกดด้วยตัว j ตัวอย่างดังนี้

“ดรัมเมเยอร์” (Drum major) หมายถึง น. คนถือคทาให้จังหวะเดินนำหน้าขบวน [8]

“ยะวา” “ย่าวา” (Java) หมายถึง น. ชาว ก. เกี่ยวกับชาว [8]

“ยีน” (Jean) หมายถึง น. ผ้าฝ้ายเนื้อหยาบ มักย้อมสีน้ำเงิน [15]

“เยซู” (Jesus) หมายถึง น. นามศาสนาของศาสนาคริสต์ [15]

“เยลลี่” (Jelly) หมายถึง น. วุ้น [8]

“แย็บ” (Jab) หมายถึง ก. ชกออกไปตรง ๆ และชกหมัดกลับโดยเร็ว, ลองเชิง, หยั่งดูท่าที [15]

4) หน่วยเสียง /dʒ/ สะกดด้วยตัว g โดยมีอักษร e, i ตามหลัง ตัวอย่างดังนี้

“ยีน” (Gene) หมายถึง น. โครงสร้างขนาดเล็กที่สืบทอดทางพันธุกรรม [8]

“ยีราฟ” (Giraff) หมายถึง น. ชื่อสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม [15]

“เยอรมัน” (German) หมายถึง น. ชื่อประเทศชนชาติ และภาษาของชาวยุโรปชาติหนึ่งที่อยู่ทางทิศตะวันตกของภาคพื้นยุโรป [15]

5) หน่วยเสียง /dʒ/ สะกดด้วยตัว g โดยมีอักษร y ตามหลัง ตัวอย่างดังนี้

“ยิปซัม” (Gypsum) หมายถึง น. แร่ชนิดหนึ่ง [15]

“ยิปซี” (Gypsy, Gipsy) หมายถึง น. ชนเผ่าเร่ร่อน เชื้อสายคอเคซอยด์ ผิวคล้ำ เดิมอาศัยอยู่ในอินเดีย เข้าไปเร่ร่อนในยุโรปประมาณพุทธศตวรรษที่ 19 - 20 ดำรงชีพด้วยการเล่นดนตรี คำว่า ทำนายโชคชะตา เป็นต้น [15]

“ยิมนาสติก” (Gymnastic) หมายถึง น. ชื่อกีฬาชนิดหนึ่ง แข่งกันโดยผู้เล่นต้องแสดงท่าต่าง ๆ ที่มีทั้งท่าบังคับและท่าสมัครให้เข้ากับอุปกรณ์การเล่นแต่ละอย่างเช่น บาร์เดี่ยว บาร์คู่ ห่วงนึ่ง [15]

“ยิมเนเซียม” (Gymnasium) หมายถึง น. สนามกีฬาในร่ม [8]

1.1.2 เลือกใช้ทั้งสองหน่วยเสียง คำยืมนั้นมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นหนึ่งเสียง แต่ภาษาไทยใช้คำยืมแปรเสียงหน่วยพยัญชนะต้นทั้งสองเสียง ซึ่งมีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน แบ่งได้ดังนี้

1.1.2.1) แปรหน่วยเสียง /c/ เป็นหน่วยเสียง “ก” และ “ค”

“รีไซเคิล” “รีไซเคิล” (Recycle) หมายถึง ก. นำของที่โดยทั่วไปมักทิ้งเป็นขยะหรือขายทิ้งเป็นของเก่ามาปรับใช้ประโยชน์ อาจนำของนั้นมาใช้โดยตรง หรือนำมาแปรรูปเป็นของอย่างอื่นก็ได้ [13]

1.1.2.2) แพรหน่วยเสียง /dʒ/ เป็นหน่วยเสียง “จ” และ “ย”

“เอเจนซี” (Agency) หมายถึง น. ตัวแทน, นายหน้า [11]

“เอเยนซี” (Agency) หมายถึง น. บริษัทที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการติดต่อธุรกิจ จัดซื้อ หรือกระทำการแทนลูกค้า [14]

“ไฮโดรเจน” “ไฮโดรเจน” (Hydrogen) หมายถึง น. ก๊าซน้ำหนักเบา ไม่มีสี ไม่มีกลิ่น ไม่มีรส ติดไฟได้ [8]

1.1.2.3) แพรหน่วยเสียง /p/ เป็นหน่วยเสียง “ป” และ “พ”

“พีระมิด” (Pyramid) หมายถึง น. สิ่งก่อสร้างของอียิปต์สำหรับเก็บศพอาบยา, ในวิชาเรขาคณิตหมายถึง รูปทรงฐานสี่เหลี่ยมด้านข้างเป็นรูปสามเหลี่ยมมีปลายยอดบรรจบกันพีระมิดก็เรียก [8]

“พีระมิด” หมายถึง น. สิ่งก่อสร้างที่มีฐานเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสด้านข้างทั้งสี่ เป็นรูปสามเหลี่ยม มีปลายสุดบรรจบกันที่ยอด [15]

“픽업” (Pickup) “픽업” (Pickup) หมายถึง น. รถกระบะขนาดเล็ก [8]

“ปลาสเตอร์” (Plaster) หมายถึง น. ฝ้ายางปิดแผล พลาสเตอร์ก็เรียก, ผงที่ได้จากการเผาypsum ให้ร้อน [8]

“พลาสเตอร์” (Plaster) หมายถึง น. ฝ้ายางปิดแผล [8]

“โปรเจ็คต์” (Project) หมายถึง น. โครงการ, แผนงาน [8]

“โปรเจกต์” (Project) หมายถึง น. โครงการ, งาน [12])

“โปรดักต์” (Product) หมายถึง น. ผลิตภัณฑ์ [8]

“โปรดักต์” (Product) หมายถึง น. ผลิตภัณฑ์ [12]

“โปรดิวเซอร์” (Producer) หมายถึง น. ผู้จัด

สร้าง [8]

“โปรดิวเซอร์” (Producer) หมายถึง น.

ผู้อำนวยการสร้าง, ผู้ผลิต [12]

“โพรเฟสเซอร์” (Professor) หมายถึง น.

ศาสตราจารย์, ผู้เชี่ยวชาญ [8]

“โพรเฟสเซอร์” (Professor) หมายถึง น.

ศาสตราจารย์ [12]

“โปรโมชัน” (Promotion) หมายถึง น.

รายการส่งเสริมการขายที่มีการลดแลกแจกแถม ([13])

“โปรโมชัน” (Promotion) หมายถึง น. การ

ส่งเสริมการขาย [12]

“โปรโมต” (Promote) หมายถึง ก. สนับสนุน

[13]

“โปรโมต” (Promote) หมายถึง ก. เลื่อน

ตำแหน่ง, ส่งเสริมการขาย [12]

“อิมพอร์ต” (Import) หมายถึง ก. นำ (สินค้า)

เข้าประเทศ [8]

“อิมพอร์ต” (Import) หมายถึง ก. นำเข้า [12]

“เอ็กซ์พอร์ต” (Export) หมายถึง ก. ส่ง

(สินค้า) ออก [8]

“เอ็กซ์พอร์ต” (Export) หมายถึง ก. ส่งออก

[12]

“เอ็กซ์เพรส” “เอ็กซ์เพรส” (Express) หมายถึง

ถึง ว.ด่วน [8]

1.1.2.4) แพรหน่วยเสียง /p/ เป็นหน่วยเสียง

“บ” และ “ป”

“ฟุตบาท” (Foot path) หมายถึง บาทวิถี,

ทางเท้า [8]

“ฟุตปาธ” (Footpath) หมายถึง น. บาทวิถี,

ทางเท้า, ทางเดินเท้าข้างถนน [14]

1.2 แพรหน่วยเสียงหนึ่งเป็นอีกหน่วยเสียงหนึ่งในความหมายต่างกัน คำยืมนั้นออกเสียงเพียงหนึ่งหน่วยเสียงแต่ภาษาไทยใช้ทั้งหน่วยเสียงที่เหมือนหรือคล้าย และแตกต่างจากคำยืม ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันในแต่ละหน่วยเสียงตัวอย่างดังนี้

“ก๊ิบ” หมายถึง น. ที่หนีบผมทำด้วยโลหะหรือ

พลาสติกเป็นต้น สำหรับบังคับผมให้อยู่ในลักษณะที่ต้องการหรือเพื่อประดับตกแต่ง [15] ส่วน “คลิป” (Clip) หมายถึง น. ลวดหรือวัสดุอื่นที่ขดเป็นวงรี 2 ชั้น หรือเป็นรูปอื่น ใช้สำหรับหนีบกระดาษหลายแผ่นรวมเข้าด้วยกัน, ภาพเคลื่อนไหวจากภาพยนตร์หรือละครเป็นต้นที่ตัดเป็นช่วงสั้น ๆ สำหรับดูทางคอมพิวเตอร์ เป็นต้น, ภาพเคลื่อนไหวสั้น ๆ ที่บันทึกไว้ อาจมีเสียงด้วย [14] “คลิป” (Clip) หมายถึง น. ตัวหนีบหรือที่หนีบ (กระดาษ) [8]

“กูก” (Cook) น. คนทำอาหารในภัตตาคารหรือโรงแรม เป็นต้น [15] “กูก” (Cook) หมายถึง น. คนทำกับข้าว [8] ส่วน “คุก” (Cook) หมายถึง ก. ทำอาหาร [12]

“แยม” (Jam) หมายถึง ก. แทรก (ใช้กับคลื่นวิทยุ), ร่วมด้วย [13] ก. (กระดาษ) ตัด [12] ส่วน “แยม” (jam) หมายถึง น. อาหารมีรสหวาน ทำโดยการเคี้ยวผลไม้กับน้ำตาลจนข้นมักใช้ทาขนมปัง [15]

“ไซเคิล” (Cycle) หมายถึง (ฟิสิกส์) น. ชุดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากภาวะหนึ่งจนกระทั่งกลับคืนมาสู่ภาวะแท้จริงเดิมอีก [15] ส่วน “ไซเคิล” (Cycle) หมายถึง น. หมุนเวียน, วัฏจักร [8] “ไซเคิล” (Cycle) หมายถึง น. วัฏจักร [12]

“แพลน” (Plan) หมายถึง น. แบบที่กะกำหนดไว้ [15] ส่วน “แพลน” (Plan) หมายถึง ก. วางแผน [12]

2. แปรหน่วยเสียงสระ คำยืมออกหน่วยเสียงสระเสียงหนึ่ง แต่ภาษาไทยนำมาใช้หน่วยเสียงสระอีกเสียงหนึ่งที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และ/หรือ แตกต่างจากคำยืม ตัวอย่างดังนี้

2.1 แปรหน่วยเสียงสระตามคำศัพท์คำยืมนั้นแปรหน่วยเสียงสระได้ขึ้นอยู่กับความหมายของคำยืมนั้น แบ่งได้ดังนี้ “เป๊ป” (Pipe) หมายถึง น. ท่อน้ำ, ท่อไอเสีย [15] ส่วน “เป๊ป” (Pipe) หมายถึง น. กล้องยาสูบแบบฝรั่ง [8]

2.2 แปรหน่วยเสียงสระสั้น-ยาว หน่วยเสียงสระสั้น-ยาวในคำยืมล้วนมีความหมายเดียวกัน ไม่ได้แบ่งหน่วยเสียงสระสั้น-ยาวที่มีความหมายแตกต่างกันดังเช่นภาษาไทย แต่เมื่อภาษาไทยนำคำยืมนั้นมาใช้ ได้ทำให้คำยืมนั้นมีหน่วยเสียงสระสั้น-ยาวที่มีความหมายต่างกันเช่นเดียวกับการใช้หน่วยเสียงสระสั้น-ยาวในภาษาไทย ตัวอย่างดังนี้

เทรน (Train) - เทรนด์ (Trend)

“เทรน” (Train) หมายถึง ก. ฝึก ฝึกปฏิบัติหรือฝึก

อบรมโดยมีครูฝึก [13] ส่วน “เทรนด์” (Trend) หมายถึง น. แนวโน้ม, แนวนิยม [12]

มายด์ (Mind) - ไมล์ (Mile)

“มายด์” (Mind) หมายถึง ก. ซ่องใจ, ตัดใจ [12]

ส่วน “ไมล์” (Mile) หมายถึง น. ชื่อมาตราวัดของอังกฤษ มีกำหนด 1 ไมล์เท่ากับ 40 เส้น หรือ 1.609 กิโลเมตร[15]

ล็อต (Lot) - ล้อสตร์ (Lost)

“ล็อต” (Lot) หมายถึง น. ปริมาณของสิ่งของจำนวนมากที่ส่งหรือส่งมาครั้งหนึ่ง [14] ส่วน “ล้อสตร์” (Lost) หมายถึง ก. สูญเสีย [12]

เวฟ (Wave) - เว็บ (Web)

“เวฟ” (Wave) หมายถึง น. คลื่น, ก. นำอาหารไปอุ่นในเครื่องไมโครเวฟ [8] ส่วน “เว็บ” (Web) หมายถึง น. เวิลด์ไวด์เว็บ [10]

สต๊าฟฟ์ (Stuff) - สตาฟฟ์ (Staff)

“สต๊าฟฟ์” (Stuff) หมายถึง น. การนำวัสดุบางอย่างบรรจุในโครงหนังสือซึ่งผ่านกรรมวิธีทางเคมีสำหรับรักษาไม่ให้เน่าเปื่อยแล้วตกแต่งให้ดูเหมือนสัตว์จริง [15] ส่วน “สตาฟฟ์” (Staff) หมายถึง น. กลุ่มคณะทำงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง [8]

สป็อต (Spot) - สปอร์ต (Sport)

“สป็อต” (Spot) หมายถึง น. โฆษณาคั่นระหว่างรายการ [13] น. บทโฆษณาคั่น ๆ ในรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ [8] ส่วน “สปอร์ต” (Sport) หมายถึง ก. มีใจกว้าง ไม่คิดเล็กคิดน้อยเรื่องเงินทอง [14] น. กีฬา, น้ำใจนักกีฬา, เรียกถ่วงแบบหนึ่งว่ารถสปอร์ต [8]

แปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เดิมคำยืมออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเสียงหนึ่ง แต่ภาษาไทยออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอีกเสียงหนึ่งที่แตกต่างกัน เนื่องจากหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมนั้นไม่มีระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทย จึงทำให้เกิดการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคำยืมในภาษาไทย แบ่งได้ดังนี้

2.3 แปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น “แมกน” เดิมคำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอื่น แต่ภาษาไทยนำมาแปรหน่วยเสียงเป็นพยัญชนะท้ายเสียง “น” ซึ่งส่วนใหญ่เขียนด้วยตัวอักษร “ล” และ “ญ” ตัวอย่างดังนี้

แชมเปญ (Champagne) หมายถึง น. เหล้าองุ่นขาว

อย่างหนึ่ง เดิมทำจากเมือง Champagne ในฝรั่งเศส [8]
โคลโลญ (Cologne) หมายถึง น. น้ำปรุงแบบฝรั่ง [8]
บอล (Ball) หมายถึง น. ลูกกลมที่ทำด้วยวัสดุต่าง
ๆ เช่น หนัง ยาง พลาสติก ภายใต้มือมัด ใช้ในการเล่นกีฬา
เป็นต้น [15]

2.4 แพรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น “แมกก” เดิม
คำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอื่น แต่ภาษาไทยนำมาแปร
หน่วยเสียงเป็นพยัญชนะท้ายเสียง “ก” ซึ่งส่วนใหญ่เขียนด้วยตัว
อักษร “ค” ตัวอย่างดังนี้

“เช็ค” (Cheque) หมายถึง น. หนังสือตราสาร ซึ่ง
บุคคลหนึ่ง เรียกว่าผู้สั่งจ่าย สั่งธนาคารให้ใช้เงินจำนวนหนึ่งเมื่อ
ทวงถามให้แก่บุคคลอีกคนหนึ่งหรือให้ใช้ตามคำสั่งของบุคคลอีก
คนหนึ่งเรียกว่า ผู้รับเงิน [15]

“เทคนิค” (Technique) หมายถึง น. ศิลปะหรือ
กลวิธีเฉพาะวิชาหนึ่ง ๆ [15]

2.5 แพรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น “แมกค” เดิม
คำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอื่น แต่ภาษาไทยนำมาแปรเสียง
เป็นพยัญชนะท้ายเสียง “ค” ซึ่งส่วนใหญ่เขียนด้วยตัวอักษร “จ”
“ช” “ซ” “ต” และ “ธ” ตัวอย่างดังนี้

“ชาร์จ” (Charge) หมายถึง น. คิตราคา, ฟุงเข้าใส่ [8]

“โค้ช” (Coach) หมายถึง น. ครูที่ฝึกนักกีฬาสมัคร
เป็นต้น เพื่อเข้าแข่งขันหรือเข้าประกวด, ก. แนะนำฝึกสอน [13]
“ก๊าซ” (Gas) หมายถึง น. อากาศธาตุ, สถานะหนึ่งของสสาร รูปร่าง
และปริมาตรไม่คงที่ ขึ้นอยู่กับสถานะที่บรรจุ แก๊ส ก็ว่า [15]

“โน้ต” (Note) หมายถึง น. เครื่องหมายกำกับเสียง
ดนตรี, จดหมายสั้น ๆ, ก. บันทึก [13]

“บูธ” (Booth) หมายถึง น. ชุมนหรือร้านขนาดเล็กที่
จำหน่ายสินค้าในงานแสดงสินค้าเป็นต้น, ชุมนอาหารที่จัดงาน
เลี้ยง, ช่องที่จัดไว้เฉพาะคนในห้องปฏิบัติการทางภาษามืออุปกรณ์
สำหรับฝึกปฏิบัติ [11]

2.6 แพรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น “แมกบ” เดิม
คำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอื่น แต่ภาษาไทยนำมาแปรเสียง
เป็นพยัญชนะท้ายเสียง “บ” ซึ่งส่วนใหญ่เขียนด้วยตัวอักษร “ป”
และ “ฟ” ตัวอย่างดังนี้

“ก๊อปปี้” (Copy) หมายถึง น. กระดาษที่ใช้ทำสำเนา,
ลักษณะนามเรียกสำเนาหนังสือ ก. ทำสำเนา, คัดลอก, ลอก,

เลียน [15]

“กราฟ” (Graph) หมายถึง น. แผนภูมิที่ใช้เส้น จุด
หรือภาพ เป็นต้น เพื่อแสดงความเปลี่ยนแปลงค่าของตัวแปรหนึ่ง
เทียบกับความเปลี่ยนแปลงของค่าตัวแปรอื่น, เซตของจุดที่เรียง
กันอย่างมีระเบียบตามที่กำหนดขึ้นด้วยสมการหรืออสมการ [15]

2.7 แพรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายด้วยการฆ่าหน่วย
เสียง เดิมคำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเสียงอื่น แต่ภาษาไทย
นำมาแปรเสียงเป็นพยัญชนะท้ายด้วยการฆ่าเสียงนั้น แบ่งได้ดังนี้

2.7.1 ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต ( ) กำกับ
เนื่องจากระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยมีเพียงเสียง
เดียว แต่คำยืมบางคำอาจจะออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้
มากกว่าหนึ่งเสียง จึงทำให้ต้องใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต ( ) กำกับ
ไว้ที่ท้ายพยางค์หรือคำยืมนั้น เพื่อฆ่าหน่วยเสียงคำยืม ซึ่งจะ
ทำให้ออกเสียงคำยืมนั้นได้ตามระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย
ในภาษาไทย แบ่งได้ดังนี้

2.7.1.1 ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต ( ) กำกับ
ที่ตัวอักษรสุดท้าย ตัวอย่างดังนี้

“คอมพิวเตอร์” (Computer) หมายถึง
น. เครื่องอิเล็กทรอนิกส์แบบอัตโนมัติ ทำหน้าที่เหมือนสมอง
เครื่องสมองกล ใช้สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ทั้งที่ง่ายและซับซ้อน
โดยวิธีทางคณิตศาสตร์ [15]

“แชมป์” (Champ) หมายถึง น. ผู้ชนะการ
แข่งขัน, ผู้ชนะการประกวดบางประเภท [11]

“สคริปต์” (Script) หมายถึง น. บทเพื่อดำเนิน
เรื่องในละครหรือภาพยนตร์ เป็นต้น [8]

ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต ( ) กำกับก่อนตัว
อักษรสุดท้าย โดยส่วนใหญ่เป็นเสียง /-l-/ หรือ /-r-/ ตัวอย่าง
ดังนี้

“กอล์ฟ” (Golf) หมายถึง น. กีฬาชนิดหนึ่ง
ใช้ไม้ตีลูกกลมผ่านพื้นที่ขวางกันที่เตรียมไว้ให้มีลักษณะต่าง ๆ
กัน เช่น เป็นหลุมทราย บ่อน้ำ ให้ไปลงหลุมที่กำหนด [15]

“ชอล์ก” (Chalk) หมายถึง น. ชอล์กชนิดหนึ่ง,
สิ่งที่ใช้เขียนกระดานดำ มีลักษณะเป็นแท่งสีขาวทำจากแคลเซียม
ซัลเฟต ซึ่งได้จากเกลือ जिदหรือยิปซัมผสมน้ำ [15]

“คอนเสิร์ต” (Concert) หมายถึง น. การแสดง
ดนตรีต่อหน้าผู้ชม โดยกำหนดรายการแสดงที่แน่นอน มักมีผู้

แสดงหลายคน ทั้งนี้ไม่รวมถึงการแสดงดนตรีประกอบพิธีทางศาสนาหรือการแสดงบนเวที [15]

“เสิร์ฟ” (Serve) หมายถึง ก. ยกอาหารหรือเครื่องดื่มมาบริการ, เริ่มส่งลูกให้ฝ่ายตรงข้ามรับ [15]

2.7.2 ไร่ เครื่องหมายทัศนศาสตร์ ( ) กำกับ คำยืมบางคำอาจจะออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายได้มากกว่าหนึ่งเสียง แต่เมื่อเขียนเป็นตัวอักษรไทยไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องหมายทัศนศาสตร์ ( ) กำกับ ก็ทำให้ออกเสียงคำยืมนั้นได้ตามระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทย ตัวอย่างดังนี้

“เมตร” (Mtre) หมายถึง น. หน่วยวัดความยาวอย่างหนึ่งตามวิธีเมตริก กำหนดเทียบเท่ากับ 100 เซนติเมตร หรือ 2 คอก [15]

“ลิตร” (Litre) หมายถึง น. ชื่อหน่วยมาตราตวงตามวิธีเมตริก เท่ากับ 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตร เทียบกับอัตราวิธีประเพณีเท่ากับ 1 ทะหนานหลวง [15]

แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ ตามปกติคำยืมไม่มีหน่วยเสียงวรรณยุกต์กำกับความหมายเหมือนภาษาไทย ฉะนั้นไม่ว่าคำยืมนั้นออกหน่วยเสียงวรรณยุกต์ใดล้วนมีความหมายเดียวทั้งสิ้นแต่ภาษาไทยได้แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์คำยืม โดยกำหนดความหมายที่แตกต่างกันเช่นเดียวกับคำในภาษาไทย ดังนี้

2.8 แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตามหน้าที่ของคำคำยืมมีตัวอักษรโรมันเหมือนกันแต่ใช้ความหมายต่างกันตามหน้าที่ของคำ ซึ่งภาษาไทยได้แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตามหน้าที่ของคำยืมนั้นสังเกตได้จากคำยืมบางคำเมื่อเขียนเป็นอักษรไทยแล้วอาจจะกำกับรูปวรรณยุกต์ตามที่ผู้ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่นิยมออกเสียงคำยืมนั้น ตัวอย่างดังนี้

เกย์ (Gay) (เสียงวรรณยุกต์สามัญ) - เก้ (Gay) (เสียงวรรณยุกต์จัตวา)

“เกย์” (Gay) หมายถึง น. ชายรักร่วมเพศ [13],[8] ส่วน “เก้” (Gay) หมายถึง ว. งามสะดูดตา [8]

แสตมป์ (Stamp) (พยางค์ที่สองเสียงวรรณยุกต์สามัญ) - สแตมป์ (Stamp) (พยางค์ที่สองเสียงวรรณยุกต์ตรี)

“แสตมป์” (Stamp) หมายถึง น. ดวงตราไปรษณียากร ส่วน “สแตมป์” (Stamp) หมายถึง ก. ประทับตรา [12]

2.9 แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตามคำศัพท์ตัวอักษรโรมันในคำยืมเขียนสะกดแตกต่างกัน ย่อมทำให้คำศัพท์และความหมายของคำยืมนั้นมีความแตกต่างกัน เช่นเดียวกับคำยืมนั้นเมื่อถอดศัพท์เป็นตัวอักษรไทยแล้ว แม้ว่ามีหน่วยเสียงพยัญชนะต้น สระ และพยัญชนะท้ายเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน แต่กลับมีหน่วยเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงคำยืมในภาษาไทยมีความหมายแตกต่างกัน อันเกิดจากการแปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตามคำศัพท์มากกว่าความหมาย แบ่งได้ดังนี้

2.9.1 แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรงกับตัวอักษรไทยทุกคำคำยืมแต่ละคำส่วนใหญ่เมื่อเขียนถ่ายเสียงเป็นตัวอักษรไทยมีเสียงและรูปวรรณยุกต์ตรงกัน ตัวอย่างดังนี้

การ์ด (Guard) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - การ์ด (Card) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“การ์ด” (Guard) หมายถึง น. หมัดทั้งสองยกขึ้นอยู่ในระดับหน้า เพื่อป้องกันไม่ให้คู่ต่อสู้ชกบริเวณหน้าได้, ผู้ที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย, ผู้ที่ทำหน้าที่กันคู่ต่อสู้ในกีฬาบาสเกตบอล ส่วน “การ์ด” (Card) หมายถึง น. บัตรเชิญในโอกาสต่าง ๆ, เครดิตการ์ด, คีย์การ์ด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2553 : 10)

คอร์ด (Chord) คอร์ต (Court) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - ค้อร์ส (Course) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“คอร์ด” (Chord) หมายถึง (คณิต) น. เส้นตรงที่เชื่อมจุด 2 จุดบนเส้นโค้งใด ๆ, กลุ่มเสียงที่ประกอบด้วยเสียง 3 เสียง [15] “คอร์ต” (Court) หมายถึง น. สนามเล่นกีฬาบางประเภท เช่น เทนนิส เป็นต้น, ที่พักอาศัยเป็นอาคารวางแผนแบ่งเป็นห้อง ๆ มีลานอเนกประสงค์เป็นส่วนรวม [8] ส่วน “ค้อร์ส” (Course) หมายถึง น. รายวิชา, หลักสูตร, ชุดการฝึกการเรียนที่จัดไว้เรื่องหนึ่ง ๆ, ลักษณะนามเรียกรายวิชาหนึ่ง ๆ [13] นี้อต (Shot) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - ชี้อต (Short-circuit) ชี้อร์ต (Short) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“นี้อต” (Shot) หมายถึง น. ภาพถ่าย, การถ่ายภาพละครหรือภาพยนตร์แต่ละช่วง ๆ, การตีลูกกอล์ฟแต่ละครั้ง [12] ส่วน “ชี้อต” (Short-circuit) หมายถึง ก. ลัดวงจร (ใช้กับกระแสไฟ), มีกระแสไฟฟ้าไหลผ่านร่างกาย ทำให้เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้, ทำร้ายทำให้สลบหรือฆ่าด้วยกระแสไฟฟ้า [14] “ชี้อร์ต” (Short) ก. ไฟฟ้าลัดวงจร, หญิงชายเกิดมีใจปฏิพัทธ์กันเมื่ออยู่

ไกล้, (เงิน) ขาดมือ [8]

เดต (Date) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - เด็ด (Dead) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“เดต” (Date) หมายถึง ก. ไปหาความเพลิดเพลิน ดูหนัง ฟังเพลง กินอาหารตามลำพังเป็นครั้งแรก (ใช้เฉพาะคู่รัก หรือคนที่เริ่มคบหากันในเชิงชู้สาว [13] ส่วน “เด็ด” (Dead) หมายถึง ก. ตาย, เสียชีวิต [12]

บอร์ด (Board) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - บ๊อส (Boss) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“บอร์ด” (Board) หมายถึง น. คณะกรรมการ บริหาร, กรรมการในคณะกรรมการบริหาร, แผ่นป้ายนิทรรศการ, แผ่นป้าย, ป้ายประกาศ, กระดาน [13] ส่วน “บ๊อส” (Boss) หมายถึง น. เจ้านาย, นาย [12]

แฟ็กซ์ (FAX, fax : facsimile) (เสียงวรรณยุกต์เอก) - แฟกต์ (Fact) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“แฟ็กซ์” (FAX, fax : facsimile) หมายถึง น. เครื่องที่ส่งหรือรับเอกสารด้วยอุปกรณ์ที่เส็กลิ้นแม่เหล็กไฟฟ้า พวงกับสายโทรศัพท์ โดยกดหมายเลขโทรศัพท์ของผู้รับสาย ปลายทาง, เอกสารที่ส่งหรือรับด้วยเครื่องดังกล่าว, ก. ส่งเอกสาร ด้วยเครื่องดังกล่าว [13] ส่วน “แฟกต์” (Fact) หมายถึง น. ข้อเท็จจริง, ความจริง [12] ไรย์ (Rye) (เสียงวรรณยุกต์สามัญ) - ไรต์ (Write) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“ไรย์” (Rye) หมายถึง น. ข้าวไรย์ [15] ส่วน “ไรต์” (Write) หมายถึง ก. ถ่ายข้อมูลลงแผ่นซีดี ดีวีดี [13]

วาล์ว (Valve) (เสียงวรรณยุกต์สามัญ) - ว้าว (Wow) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“วาล์ว” (Valve) หมายถึง น. อุปกรณ์ชนิดหนึ่งในเครื่องยนต์ชนิดเผาไหม้ภายใน ทำหน้าที่เป็นลิ้นเปิดปิดเป็นจังหวะ [15] ส่วน “ว้าว” (Wow) หมายถึง อ. คำทูลอย่างชาว ตะวันตก แสดงความตื่นตัน สะใจ [8]

แปรหน่วยเสียงวรรณยุกต์ตรงกับตัวอักษรไทย บางคำคำยืมคำหนึ่งเมื่อเขียนถ่ายเสียงเป็นตัวอักษรไทยมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ตรงกัน ในทางตรงกันข้ามคำยืมอีกคำหนึ่งเมื่อเขียนถ่ายเสียงเป็นตัวอักษรไทยมีรูปและเสียงวรรณยุกต์ต่างกัน ดังนี้ ซิ่ง (Racing) (เสียงวรรณยุกต์โท) - ซิงก์ (Sink) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“ซิ่ง” ตัดมาจาก Racing หมายถึง ก. ขับรถ อย่างเร็ว, ขับรถด้วยความคะนอง, ไปโดยรถอย่างรวดเร็ว [13] ส่วน “ซิงก์” (เสียงวรรณยุกต์ตรี) หมายถึง น. อ่างล้างจาน [8]

เซต (Said) (เสียงวรรณยุกต์โท) - เซต, เซ็ต (Set) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“เซต” (Said) หมายถึง ก. พูด, พูดถึง [12] ส่วน “เซต” “เซ็ต” (Set) หมายถึง น. ช่วงแต่ละช่วงที่นับผลคะแนนแพ้ชนะกันตามเกณฑ์ที่กำหนดในการแข่งกีฬาบางประเภท, ชุด, ลักษณะนามใช้กับคนหรือของที่เข้ากลุ่มหรือเข้าชุดกัน, ก. จัดแต่งทรงผมให้เรียบร้อย, ตั้งลูกให้ผู้ที่เป็มือตบตบในกีฬาบอลเลย์บอล, กดสวิทช์เพื่อให้เครื่องคอมพิวเตอร์ปิดและเปิดขึ้นมาใหม่, ลงโปรแกรมและตั้งค่าต่าง ๆ ให้เครื่องคอมพิวเตอร์ใช้งานได้ [12] (คณิต) น. คำที่ใช้ระบุถึงกลุ่มหรือหมู่สิ่งของต่าง ๆ โดยมีเงื่อนไขที่แน่นอนว่า สิ่งโดยอยู่ในกลุ่มหรือสิ่งใดมิได้อยู่ในกลุ่มนั้น, ชุด, กลุ่ม, ลักษณะนามใช้เรียกคนหรือของที่เข้ากลุ่มหรือเข้าชุดกัน, ก. กำหนด เข้าที่ อยู่ตัว [15] ก. (ปูน) เกาะตัว [12] น. ผู้ที่มีตำแหน่งในการรับและปรับแต่งลูกตะกร้อหรือวอลเลย์บอล ให้เพื่อนร่วมทีมได้คู่ต่อสู้ได้สะดวกกว่า [8]

เซ็น (Sign) เซ็นต์ (Cent) (เสียงวรรณยุกต์สามัญ) - เซนส์ (Sense) (เสียงวรรณยุกต์ตรี)

“เซ็น” (Sign) หมายถึง ก. ลงลายมือชื่อ [15] “เซ็นต์” (Cent) หมายถึง น. หน่วยย่อยเงินตราของบางประเทศ มีอัตรา 100 เซ็นต์เท่ากับ 1 เหรียญ ส่วน “เซนส์” (Sense) หมายถึง น. สามัญสำนึก [8]

จากตัวอย่างคำยืมภาษาอังกฤษแปรหน่วยเสียงดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ภาษาไทยได้นำคำยืมมาแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น หน่วยเสียงสระ หน่วยเสียงพยัญชนะท้าย และหน่วยเสียงวรรณยุกต์ เป็นการใช้อย่างที่มีการแปรหน่วยเสียงไปจากเดิม เนื่องจากระบบหน่วยเสียงบางชนิดในคำยืมไม่มีในระบบหน่วยเสียงภาษาไทย จึงทำให้เกิดลักษณะการใช้คำยืมแปรหน่วยเสียงตามระบบเสียงในภาษาไทย ซึ่งทำให้เกิดวงศัพท์และความหมายของคำยืมใช้ในภาษาไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนี้

1) แปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้น เป็นการแปรหน่วยเสียงหนึ่งเป็นอีกหน่วยเสียงหนึ่ง ซึ่งมีความหมายเดียวกับคำยืม เช่น “จ๊ีบ” (Tube) “มูเล่” “โมเล่” (Pulley) บางครั้งคำยืมคำเดียวกัน แต่ภาษาไทยออกหน่วยเสียงพยัญชนะต้นแตกต่าง

กันถึง 2 เสียง เช่น เอเจ็นซี่ - เอเจนซี่ (Agency) ไฮโดรเจน ไฮโดรเจน (Hydrogen)ปิระมิด - พีระมิด (Pyramid) เป็นต้น ถึงกระนั้นก็ไม่ได้ทำให้ความหมายของคำยืมแต่ละหน่วยเสียงแตกต่างกันเมื่อนำมาใช้ในภาษาไทย

อย่างไรก็ตาม คำยืมบางคำแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้ 2 เสียง แต่กลับใช้ความหมายแตกต่างกันตามแต่ละหน่วยเสียง เช่น “ก๊ีบ”กับ “คลิป” (Clip) ต่างหมายถึง “สิ่งที่ใช้หนีบ” เหมือนกัน แต่ “ก๊ีบ” เป็นที่หนีบผมส่วน “คลิป” ที่หนีบกระดาษ นอกจากนี้คำว่า “คลิป” ยังเป็นการตัดเสียงพยางค์หลังและสลับโครงสร้างคำจากคำยืมว่า “คลิปวิดีโอ” (Video clip) หมายถึง ภาพเคลื่อนไหวที่ตัดเป็นช่วงสั้น ๆ สำหรับดูผ่านคอมพิวเตอร์

นอกจากนี้คำยืมบางคำมีหน่วยเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกัน แต่ภาษาไทยนำมาแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นได้อย่างหลากหลาย และถ่ายหน่วยเสียงคำยืมนั้นเขียนเป็นตัวอักษรไทยที่แตกต่างกัน รวมถึงได้กำหนดหน้าที่ของคำตามความหมายต่าง ๆ เช่น

Jam หากเป็นคำนาม คือ “แยม” (ผลไม้กับน้ำตาลจนข้นใช้ทาขนมปัง) หากเป็นคำกริยา คือ “แจม” [แทรก (ใช้กับคลื่นวิทยุ), ร่วมด้วย]

Cook หากเป็นคำนาม คือ “กูก” (คนทำอาหาร) หากเป็นคำกริยาคือ “คุก” (ทำอาหาร)

Plan หากเป็นคำนาม คือ “แพลน” (แบบที่กะกำหนดไว้) หากเป็นคำกริยาคือ “แพลน” (วางแผน) เป็นต้น ดังนั้น คำยืมแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นมีทั้งเสียงแตกต่างกันที่มีความหมายเดียวกันและแตกต่างกัน รวมถึงการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะต้นมากำหนดหน้าที่ของคำยืมตามความหมายต่าง ๆ ที่ใช้ในภาษาไทยเท่านั้น

2) แปรหน่วยเสียงสระ คำยืมในภาษาไทยบางคำสามารถแปรหน่วยเสียงสระได้ 2 เสียงตามความหมายที่แตกต่างกัน เช่น “เป๊ป” (Pipe) หมายถึง ท่อน้ำ, ท่อไอเสีย แต่ “ไป๊ป” (Pipe) หมายถึง กล้องยาสูบแบบฝรั่ง ซึ่งคำยืม Pipe ไม่ได้ออกเสียงต่างกันเพื่อแยกความหมายเหมือนอย่างการใช้คำยืมในภาษาไทยเช่นเดียวกับการแปรเสียงสระสั้น-ยาว ตามปกติคำยืมไม่มีเสียงสระสั้น-ยาวที่มีความหมายแตกต่างกันเหมือนภาษาไทย ฉะนั้นการออกเสียงสระสั้น-ยาวของคำยืมล้วนมีความหมาย

เดียวกันทั้งสิ้น แต่เมื่อภาษาไทยนำคำยืมนั้นมาใช้ กลับทำให้คำยืมนั้นมีสระเสียงสั้น-ยาวที่มีความหมายต่างกันเหมือนกับคำในภาษาไทย ตัวอย่าง

“สป๊อต” (Spot) หมายถึง โฆษณาคันระหว่างรายการ, บทโฆษณาสั้น ๆ ในรายการวิทยุหรือโทรทัศน์ ส่วน “สปอร์ต” (Sport) หมายถึง มีใจกว้าง ไม่คิดเล็กคิดน้อยเรื่องเงินทอง, กีฬา, น้ำใจนักกีฬา, เรียกรถแข่งแบบหนึ่งว่ารถสปอร์ต ซึ่งในภาษาคำยืมไม่ว่าจะออกเสียง Spot หรือ Sport เป็นเสียงสระสั้นหรือเสียงสระยาว ความหมายก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเป็นต้น

การแปรหน่วยเสียงสระคำยืมในภาษาไทยทำให้ภาษาไทยมีวงศัพท์ที่มีความหมายเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการแปรเสียงหน่วยสระสั้น-ยาวคำยืมนั้น ได้มากำหนดความหมายใหม่ของคำยืมในภาษาไทย

3) แปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย เดิมคำยืมออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเสียงหนึ่ง แต่ภาษาไทยออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายอีกเสียงหนึ่งที่แตกต่างกัน ดังเช่นหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาไทยมีทั้งหมด 8 มาตรา ได้แก่ แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กน แม่กง แม่กม แม่เกย และแม่เกอว ซึ่งใช้ตัวอักษรไทยเขียนทั้งที่เหมือนและแตกต่างกับตัวอักษรมาตราตัวสะกดนั้น ตัวอย่างตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างคำที่ใช้ตัวอักษรสะกดตามมาตราต่าง ๆ ในภาษาไทย

มาตราตัวสะกด	ตัวอักษรที่ใช้สะกด	ตัวอย่างคำ
แม่กก	ก (ข ค ฅ)	นก เลข ภาค เมฆ
แม่กด	ด (ต จ ฎ ฏ ส ศ ษ ฐ ฑ ฒ ท ษ ช ฌ)	รด รัตน์ กาจ กฏ นาฎ รัส ทศ เศษ รถ รัฐนท พฐ วัฒนธรรม ครุฑ คช กือช
แม่กบ	บ (ป พ ภ ฟ)	พบบาบ ภาพ ลาก กราฟ
แม่กน	น (ณ ญ ร ล ฬ)	สัญญาณ การ กาล กาศ
แม่กง	ง	นาง
แม่กม	ม	ชาม
แม่เกย	ย	สวย
แม่เกอว	ว	แมว

จากตารางดังกล่าวเห็นได้ว่า มาตรการตัวสะกดแม่ กก แม่กด แม่กบ และแม่กน มีจำนวนตัวอักษรมากกว่าหนึ่งตัว เพื่อให้แทนหน่วยเสียงตามมาตรการตัวสะกดนั้น ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคำต่างประเทศในภาษาไทยที่ต้องเขียนให้แตกต่างจากตัวอักษรตามมาตรการตัวสะกดเพื่อรักษารากศัพท์ นอกจากทำให้ผู้ใช้ภาษาไทยได้ทราบว่าเป็นคำภาษาต่างประเทศแล้ว ยังแสดงถึงความหมายที่แตกต่างกันจนเกิดคำพ้องเสียง เช่น รด รก รส ดังกล่าว เช่นเดียวกับการใช้คำยืมในภาษาไทย ระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมบางหน่วยเสียงอาจจะไม่มีในภาษาไทย จึงจำเป็นต้องใช้ตัวอักษรอื่นเทียบเคียงหน่วยเสียงเพื่อรักษารากศัพท์ไว้แต่นำมาแปรเสียงให้เข้ากับระบบเสียงพยัญชนะท้ายตามมาตรการต่าง ๆ ในภาษาไทย จนทำให้คำยืมนั้นเกิดการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายขึ้น ตัวอย่างตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ตัวอย่างคำที่ใช้ตัวอักษรมากกว่าหนึ่งตัวสะกดตามมาตรการต่าง ๆ ของคำยืมในภาษาไทย

มาตรการตัวสะกด	ตัวอักษรที่ใช้สะกด	ตัวอย่างคำ
แม่กก	ก (ค)	เบรก (Break) เทคนิค (Technique)
แม่กด	ด (ต จ ส ฐ ซ ช ษ)	เด็ด (Dead) โน้ต (Note) ชาร์จ (Charge) ซอส (Sauce) บูธ (Booth) แคชเชียร์ (Cashier) ก๊าซ (Gas)
แม่กบ	บ (ป ฟ)	จ๊ิบ (Tube) ก๊อปปี (Copy) กราฟ (Graph)
แม่กน	น (ญ ล)	เซ็น (Sig) แชมเปญ (Champagne) บอล (Ball)

หากพิจารณาจากตารางดังกล่าวเห็นได้ว่า หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายคำยืม /-l/ ใช้ตัวอักษร “-ล” แทนการเขียนแต่ออกเสียง “น” ตามระบบเสียงพยัญชนะท้ายตามมาตรา “แม่กน” ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม หากคำยืมนั้นลงท้ายด้วย /-l / /-ll / หรือ /-lt / บางครั้งผู้ใช้ภาษาไทยแปรหน่วยเสียงเป็น “-ว” ซึ่งจริง ๆ แล้ว หน่วยเสียงพยัญชนะท้ายที่ใช้ตัว /-l/ ในภาษาอังกฤษให้เขียนตัวสะกดการันต์เป็นตัว “-ล” [9] แต่ภาษาไทยนำมาแปรหน่วยเสียงเป็น “ว” ดังตัวอย่างคำยืมในพจนานุกรมคำใหม่เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน [13] ดังนี้

“ชิวชิว” (Chill, Chill Out) หมายถึง ว. สบาย ๆ, ง่าย ๆ, ธรรมดา

“ชิว” (Fossil) หมายถึง ก. สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้วเปลี่ยนไปสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยใหม่

“บิว” (Built) หมายถึง ก. สร้าง (มักใช้กับดาราที่พยายามทำให้ตนเกิดอารมณ์เพื่อให้แสดงได้สมบทบาท “ฟิว” (Feel) หมายถึง น. อารมณ์

การแปรเสียง /-l / , /-ll / หรือ /-lt / เป็นเสียง /ว/ เช่น “บิว” (Built) และใช้เหมือนกับเจ้าของภาษาคือ เสียง “-ล” เป็น “บิลด์” ใช้ในความหมาย “สร้าง (อารมณ์)” เท่านั้น ในขณะที่คำว่า ก่อสร้าง ใช้เพียง “บิลด์” เช่น “บิลด์อิน” หมายถึง ก. สร้างในผนัง หรือ ในตัว [12]

นอกจากนี้คำว่า Fossil ที่เกิดจากการตัดเสียงพยางค์หน้าว่า “ซิล” หรือ “ชิว” หมายถึง นักศึกษาที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยได้แล้ว เปลี่ยนไปสอบเข้าคณะหรือมหาวิทยาลัยใหม่ [13] ใช้ได้ทั้งหน่วยเสียง “-ล” ตามคำยืมเดิม และหน่วยเสียง “-ว” ตามการแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมในภาษาไทย อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาจากหลักการถ่ายหน่วยเสียงคำยืมเขียนเป็นตัวอักษรไทย คำว่า “ฟอสซิล” (Fossil) กลับใช้ได้เสียงเดียวคือ “ซิล” เท่านั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า คำยืมแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย “-ล” หรือ “-ว” ในภาษาไทยเป็นการกำหนดความหมายที่แตกต่างกันของคำยืมในภาษาไทย

สรุปได้ว่า คำยืมแปรหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-l / , /-ll / หรือ /-lt / ผู้ใช้ภาษาไทยนำมาแปรหน่วยเสียงที่แตกต่างกันได้ถึง 3 ลักษณะดังนี้

3.1 แปรหน่วยเสียงเป็น “-น” ตามปกติพยัญชนะท้ายเสียงในภาษาไทยที่มีตัวอักษร “-ล” เป็นมาตรการตัวสะกดแม่

กัน จึงต้องออกเสียงเป็น “-น” ซึ่งเป็นคำยืมที่มีใช้ในภาษาไทยมานานแล้ว เช่น “ฟุตบอล” (Football) ออกเสียงว่า ฟู้ด บอน “เช็คบิล” (Check bill) ออกเสียงว่า เช็ก บิน

3.2 แพร่หน่วยเสียงเป็น “-ว” หรือคงหน่วยเสียง “-ล” เช่นเดียวกับคำยืม ส่วนใหญ่เป็นคำยืมสมัยใหม่ที่ไม่นิยมออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น “-น” แต่ออกหน่วยเสียงเป็น “-ล” เช่นเดียวกับคำยืม หรือแพร่หน่วยเสียงเป็น “-ว” เช่น “อีเมล” (E-mail) ออกเสียงว่า อี เมล หรือ อี เมว (ที่นิยมล้อเลียนเสียงว่า “อีแมว”) แต่ไม่ออกเสียงว่า อี เมน

3.3 แพร่ไรท์หน่วยเสียง เป็นการตัดเสียงพยัญชนะท้าย โดยใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต (̣) กำกับ เช่น “รถเมล์” ซึ่งคำว่า “เมล์” มาจาก Mail ผู้ใช้ภาษาไทยออกเสียง “รถเมล์” ว่า รด - เม เท่านั้น ไม่ใช่ รด - เมน, รถ-เมลหรือ รด-เมว

ในกรณีที่คำยืมมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-r/ เมื่อนำมาใช้เป็นคำยืมในภาษาไทยก็จะถูกแพร่เสียงด้วยการฆ่าเสียงนั้น แต่ยังคงเขียนตัวอักษรไทย “-ร” และมีเครื่องหมายทัณฑฆาต (̣) กำกับ เช่น เกียร์ (เกีย : Gear) เบียร์ (เบีย : Beer) และหากมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายเป็น /-r-/ หรือ /-l-/ จะฆ่าเสียง /r/ หรือ /l/ แต่จะออกหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาอังกฤษตัวสุดท้ายนั้นตามมาตราตัวสะกดในระบบเสียงภาษาไทย เช่น เซิร์ฟ (เสิบ : Serve) กอล์ฟ (ก๊อ : Golf) เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม คำยืมบางคำอาจจะไม่ได้เขียนในลักษณะนี้ เนื่องจากเป็นคำที่ใช้มาเป็นระยะเวลาช้านาน เช่น “เชิร์ต” จะเขียนเป็น “เซิร์ต” (เซิร์ต : Shirt) [15]

นอกจากนี้คำยืมบางคำที่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย /-re/ เมื่อถ่ายเสียงเป็นตัวอักษรไทย “-ร” จะไม่ใช่เครื่องหมายทัณฑฆาต (̣) กำกับไว้ แต่จะไม่ออกหน่วยเสียง “ร” เนื่องจากระบบหน่วยเสียงพยัญชนะท้าย “ร” ไม่มีในภาษาไทย และหากคำยืมนั้นมีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายมากกว่าหนึ่งหน่วยเสียงภาษาไทยจะออกได้เพียงหน่วยเสียงเดียว เช่น เมตร (Mètre) ลิตร (Litre) ซึ่งเป็นหลักการออกหน่วยเสียงเช่นเดียวกับการใช้คำยืมภาษาสันสกฤตในภาษาไทย เช่น สมัคร บัทร มหาสมุทร เป็นต้น

4. แพร่หน่วยเสียงวรรณยุกต์ คำยืมไม่มีเสียงวรรณยุกต์กำหนดความหมายเช่นเดียวกับเสียงสระสั้นและสระยาวในภาษาไทย ดังที่พระยาอุปกิตศิลปสารแนะนำว่า “คำฝรั่งที่ถอดออกเป็นอักษรไทยนั้นจะออกเสียงอย่างไรก็ตามใจเถิด เพียงให้ถูก

พยัญชนะที่เขียนไว้ก็แล้วกัน ส่วนเสียงวรรณยุกต์ เสียงสั้นหรือเสียงยาวจะกำหนดให้เหมือนสำเนียงเดิมของเราแล้วแต่จะอ่านว่า ลอนดอน หรือลอนตัน ก็ตามใจ เดนมาร์ก จะอ่านว่า เดน-มาก เดน-มำก ก็ได้” [2]

แต่ปัจจุบันเมื่อภาษาไทยนำคำยืมขึ้นมาใช้ ทำให้เกิดการออกเสียงวรรณยุกต์ของคำยืมแต่ละคำที่ผู้ใช้ภาษาไทยส่วนใหญ่ออกเสียงเป็นตัวกำหนดความหมาย เช่น “Stamp” หากออกเสียงว่า “สะ-แตม” (แสตมป์) หมายถึง ดวงตราไปรษณียากร หากออกเสียงเป็น “สะ-แต้ม” (สแตมป์) หมายถึง ประทับตรา หรืออย่างคำว่า “Gay” หากออกเสียง “เก” (เกย์) หมายถึง ชายรักร่วมเพศ หากออกเสียงเป็น “เก๋” หมายถึง งามสะอาดตา เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีคำยืมที่ใช้เสียงวรรณยุกต์ต่างกันทำให้ความหมายของคำยืมในภาษาไทยต่างกันด้วย เช่น “เดด” (Date) เสียงวรรณยุกต์เอก หมายถึงการนัดหมายกันของคู่รักหรือคนที่เริ่มคบหากันในเชิงขู้สาว หากออกเสียงเป็น “เด็ด” (Dead) เสียงวรรณยุกต์ตรี หมายถึง ตาย เสียชีวิต ฉะนั้นหากหนุ่มสาวที่ต้องการนัดหมายกันหากใช้เสียงวรรณยุกต์คำยืมที่ปรากฏในภาษาไทยผิดพลาด อาจทำให้ความหมายผิดพลาดได้เช่นกัน ซึ่งคำยืมเดิมไม่ได้กำหนดความหมายด้วยเสียงวรรณยุกต์ แต่ภาษาไทยนำมาคำยืมมาใช้โดยกำหนดเสียงวรรณยุกต์ต่าง ๆ ตามความหมายของคำยืม

ลักษณะการใช้คำยืมภาษาอังกฤษแพร่หน่วยเสียงในภาษาไทย เกิดจากระบบหน่วยเสียงในภาษาไทยกับคำยืมมีความแตกต่างกัน จึงทำให้เกิดการแพร่หน่วยเสียงทั้งพยัญชนะต้น สระ พยัญชนะท้าย และวรรณยุกต์ ถือเป็นลักษณะพิเศษประการหนึ่งของคำยืมแพร่หน่วยเสียงที่ปรากฏในภาษาไทยเท่านั้น ซึ่งได้แพร่หน่วยเสียงคำยืมต่าง ๆ ให้เข้ากับระบบเสียงในภาษาไทย รวมถึงการออกเสียงของผู้ใช้ภาษาไทยได้สะดวกยิ่งขึ้น จึงทำให้ภาษาไทยมีวงศัพท์และความหมายเพิ่มเติมจากคำยืมแพร่หน่วยเสียงเหล่านี้เพิ่มมากขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในชีวิตประจำวันของผู้ใช้ภาษาไทยได้ต่อไป

หมายเหตุ: ตัวอย่างคำย่อ ที่ใช้อธิบายในบทความนี้ ได้แก่

- ก. หมายถึง คำกริยา
- น. หมายถึง คำนาม
- ว. หมายถึง คำวิเศษณ์
- อุ หมายถึง คำอุทาน

เอกสารอ้างอิง

- [1] กาญจนา นาคสกุล. (2545). **ระบบเสียงภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [2] คณะอนุกรรมการการเผยแพร่เอกลักษณ์ของไทย. (2526). **รายงานผลการสัมมนา เรื่องวัฒนธรรมทางภาษาของไทย**. ม.ป.ท.
- [3] จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2521). **พระราชหัตถเลขาพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว**. พระนคร : มหาภูมิบาลวิทยาลัย.
- [4] จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2516). **พระราชนิพนธ์ไกลบ้าน เล่ม 2**. กรุงเทพฯ : ไทยสัมพันธ์.
- [5] จุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว, พระบาทสมเด็จพระ. (2545). **ตำรากับข้าวฝรั่ง (ทรงแปล)**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [6] นันทนา รณเกียรติ. (2555). **สัทศาสตร์เพื่อการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [7] นิตยา กาญจนะวรรณ. (2538). "ศัพท์ไฮเทคในภาษาไทย." **วารสารภาษาและหนังสือฉบับพิเศษภาษาไทยของเรา**. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- [8] มติชน. (2547). **พจนานุกรมฉบับมติชน**. กรุงเทพฯ : มติชน.
- [9] ราชบัณฑิตยสถาน. (2535). **หลักเกณฑ์การทับศัพท์**. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- [10] ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). **ศัพท์คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : แปลนพริ้นท์ติ้ง.
- [11] ราชบัณฑิตยสถาน. (2552ก.). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม ๒**. กรุงเทพฯ : ยูเนียนอุลตราไวโอเล็ต.
- [12] ราชบัณฑิตยสถาน. (2552 ข.). **ศัพท์ต่างประเทศที่ใช้คำไทยแทนได้ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน**. กรุงเทพฯ : สหมิตรพริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- [13] ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม ๑**. กรุงเทพฯ : ธนาเพรส.
- [14] ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). **พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม ๓**. กรุงเทพฯ : ยูเนียนอุลตราไวโอเล็ต.
- [15] ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2546**. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์.
- [16] วิลค็อกต์ กิงคัม. (2550). **ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- [17] สุทธิธา ว่องพาณิชเจริญ. (2540). "การปนภาษาอังกฤษในภาษาไทยของนักจัดรายการวิทยุ ภาคเอฟ.เอ็ม. ในกรุงเทพมหานคร." กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [18] อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2549). **พินิจไทยไตรภาคปฐมภาค : ภาษา**. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยศึกษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.